

ŠTAJERSKI ČASTNIK

VOLILNA PROGRAMSKA KONFERENCA 2018

UVODNIK UREDNIKA	3
PREDSEDNIKOV NAGOVOR	4
LETNA VOLILNA PROG. KON. OZSČ MB ZA LETO 2018	5
DVE OBLETNICI V LETU 2018 – JU SMEMO POVEZOVATI?... 6	
PODPOLKOVNIK MILORAD POPOVIČ-MIČO	7
VOLILNO PROG. KON. ENOTE OZSČ MB – SLIVNICA	8
OSANKARICA 2018	8
4. NOGOMETNI TURNIR V POČASTITEV PEKRSKIH DOGODKOV V VOJAŠNICI GENERALA MAISTRA	9
POHOD »PEKRSKI DOGODKI«	10
DR. TOMAŽ ČAS NA PROSLAVI OB PEKRSKIH DOGODKIH .	11
V MALEČNIKU ŠAH OSTAJA TRADICIJA	12
GUSTEKOV POHOD	13
21. URJENJE IN DRUŽENJE SLIVNIŠKE ENOTE	13
AKTIVNOSTI SLIVNIŠKE ENOTE	14
IZLET ČASTNIKOV	15
20. SPUST PO KOLPI	15
ZLATA PLAKETA ZSČ	16
NAŠI STRELCI ZMAGUJEJO	16
12. POHOD V DUPEKU	17
BOŽIČNO-NOVOLETNI TURNIR V MALEM NOGOMETU	18
AKTIVNOSTI ZA LETO 2019	19

UVODNIK

Lepo pozdravljeni!

Pa smo spet nazaj. Leto bo skoraj za nami in upam, da bomo v naslednje zakorakali še z večjim optimizmom.

Kdo nima rad praznikov? Takrat smo lahko bolj sproščeni in tudi več časa lahko namenimo sebi in najbližjim. Zato se že veselimo božičnih in novoletnih prazničnih dni. Ti se nezadržno bližajo in prav kmalu bomo obrnili novi list v prihajajočem letu.

V tej številki pišemo o dogodkih v tekočem letu in vas seznanjamo z našimi aktivnostmi. Letos mineva 100 let od uradnega konca prve svetovne vojne in 50 let odkar se je začela organizirati TO, ki je bila namenjena vojaški obrambi Slovenije.

Ne prezrite opisa razgovora s podpolkovnikom Miloradom Popovičem, prispevkov o uspehih naših strelcev, nogometnem turnirju v čast pekrskih dogodkov, družabnih in rekreativnih dejavnostih. Zanimivega branja je še veliko, vzemite si čas in z vsebino seznanite tudi svoje in prijatelje.

Vaš urednik
Ferdo Vtič

*Osebnosti sreče, dobrega zdravja
tudi v letu 2019 želi*

Uredništvo

ŠTAJERSKI ČASTNIK

Glasilo OZSČ Maribor, Letnik 19, številka 21, december 2018

Naslov uredništva: OZSČ Maribor, Rotovski trg 9, 2000 Maribor, e-pošta: ozscmaribora@gmail.com

Izdajatelj: Komisija za informiranje
Uredniški odbor: Ferdo Vtič, Stane Anželj, Jože Gruden

Odgovorni urednik: Ferdo Vtič, Fotografije: arhiv OZSČ Maribor, Lektoriranje: dr. Melita Kukovec, Sekretarka: Ilka Riedl
Rač. oblikovanje in prelom: UPRINT d. o. o., Limbuš

Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost sodi glasilo med proizvode, za katere se obračuna davek po stopnji 9,5 odstotka.

PRESEDNIKOV NAGOVOR

Spoštovani častniki-ice, podčastniki-ice iz občin Maribor, Duplek, Starše, Hoče-Slivnica, Rače-Fram in Miklavž

Leto se izteka in že je pred nami čas, ko ocenjujemo naše delo. V OZSČ Maribor in njegovih poslovnih enotah si vsako leto vztrajno zastavljamo nove cilje in tako je bilo tudi v letu 2018.

V vodstvu smo si prizadevali, da bi preko predsedstva in komisij (organov) zagotovili čim bolj zanimivo in kvalitetno delo na vojaško-strokovnem področju, pritegnili čim večje število članov v kulturne, družabne in športne aktivnosti. Dejstvo je, da še tako dobro in učinkovito delo vodstvenih organov ne zagotavlja uspeha, če v izvajanju ciljev in nalog ne sodelujejo tudi tisti, ki so te organe izvolili – torej vi, spoštovani člani našega združenja.

Pri tem, da smo si znali prisluhniti in se pogovarjati, smo naleteli na mnogo manj težav in problemov kot doslej. V vodstvu smo skušali pozorno prisluhniti vašim kri-

tikam, očitkom in predlogom, pa tudi pohvalam, seveda, ki človeku najbolj godijo in dajejo novih moči in zagon. S svojim pozitivnim pristopom do poslanstva ZSČ in do odnosov na obrambnem področju smo prav gotovo pripomogli k oblikovanju in dvigu ugleda častnika ali podčastnika v slovenski družbi, njegovi preobrazbi in strokovni nadgradnji v vojaških znanjih in veščinah. Prepričan sem, smo znali in zmogli med vas vnesti tudi nekaj, kar vas je povežalo in zbližalo, okrepilo naše medsebojne odnose, pa tudi nekaj veselega, družabnega in zanimivega.

Toda kaj sodite vi o našem delu? Ste našli med raznimi aktivnostmi tudi kaj zase? Ste zadovoljni? Eno drži, da so zadovoljni tisti, ki ne pozabijo, da na svetu ni »stanu brez križev in težav« in da ni človeka, ki bi mu bilo vse po volji. Pa vendarle, vesel sem, da nam je s skupnimi močmi in na temelju prostovoljnosti uspelo naše aktivnosti pripeljati do večje množičnosti, povečati zanimanje in vas prepričati, da opravljamo družbeno koristno delo. Pohvalimo se lahko, da imamo za slovenske razmere veliko število članov, da smo intenzivirali delo s številnimi strokovno-vojaškimi predavanji, obravnavo aktualnih dogajanj na vojaško-političnem področju, povezovanjem z drugimi nevladnimi organizacijami, združenji in društvi, vključevanjem družinskih članov v razne družabne aktivnosti kot so izleti, pikniki, rekreativni pohodi, športne dejavnosti ter udeležbo na raznih proslavah in spominskih obeležjih.

Leto 2018 je bilo še posebno pestro na področju ohranjanja in obeleževanja spomina na pomembne zgodovinske dogodke in uporništvo Slovencev, ki so dali pečat razvoju slovenskega naroda in slovenske države. Tako smo se člani OZSČ Maribor množično udeleževali prireditev in proslav

ter se spomnili svoje preteklosti, zlasti leta 1991, ko smo se Slovenci zavedli, da če hoče majhen narod preživeti, mora biti SLOŽEN, TRDEN in NERAZCEPLJEN, torej res ENOTEN in na ta način smo dosegli svojo SAMOSTOJNOST.

Domovina pokliče redko, toda ko pokliče, se ji po pravilu odzovejo RESNI in ODGOVORNI ljudje. In tako je bilo leta 1991. Mnogi častniki in podčastniki iz naših vrst smo bili poveljujoči v takratnih enotah TO. Delovali smo skupaj kot ena sila, tako tisti, ki smo iz prepričanja in po poklicni dolžnosti opravljali različne obrambne naloge, kot tisti, ki jih je vpoklicala država, ali pa jih je med prostovoljce v vojni za Slovenijo pripeljal klic SRCA in DOMOLJUBJA. Dogovori o nadaljnjem sodelovanju z vsemi dejavniki obrambe in civilne družbe nam dajejo nov zagon in nas prepričujejo v to, da predstavlja naše članstvo pomemben del slovenskega obrambnega sistema.

Spoštovani!

Pred nami je novo leto, čas, ki s seboj prinaša božično in novoletno praznovanje in nas navdaja z optimizmom. Ob tem praznovanju veliko razmišljamo o naši bodočnosti, dolžnostih, žrtvovanju, odrekanju in križu, ki ga slehernemu od nas nalaga življenje. Vsaka dolžnost prinaša svoje zadovoljstvo, vsako odrekanje svoje zadoščenje in vsak križ svojo krono.

Veliko načrtov smo si zastavili, zato vam želim, da jih čim več uresničimo. Predvsem pa vam želim, da vas prihodnji čas in božično novoletno praznovanje napolnita z zdravjem, veseljem in energijo za uspešno prihodnost.

**Vaš predsednik,
Jože Škof**

LETNA VOLILNA PROGRAMSKA KONFERENCA OZSČ MARIBOR ZA LETO 2018

Delegati OZSČ Maribor smo se 23. marca 2018 sestali v prostorih Izobraževalnega centra Pekre. Pogoji za uspešno delo Konference so bili zagotovljeni s prisotnostjo 37 od 43 predstavnikov, tako je udeležba znašala kar 86 % delegatov. Po soglasni izvolitvi delovnega predsedstva, ki so ga sestavljali: predsednik Venčeslav Ogrinc in člana Milorad Popovič ter Igor Pahor, je Konferenca pričela z delom.

Predsednik delovnega predsedstva je najprej predlagal dnevni red, ki je bil v celoti enoglasno sprejet. V nadaljevanju je prisotne delegate seznanil s Poslovnikom o delu Konference in odprl vsebinsko razpravo. Obširno poročilo o delu OZSČ Maribor za leto 2017 je podal predsednik Jože Škof. Poročilo finančnega poslovanja je podala Ilka Riedl. Poročilo nadzornega odbora za kontrolo materialno finančnega poslovanja je podal predsednik odbora Stanislav Anžel. Vsa poročila so bila sprejeta in potrjena.

V nadaljevanju so v razpravi, razen delegatov konference, sodelovali tudi številni povabljeni gostje. Iztok Šoster, predsednik VŠR je pozdravil konferenco in vsem prisotnim zaželel še naprej tako plodno delo kot do sedaj. Predsednik OZSČ Litija Lado Muzga se je po pozdravu zahvalil

za sodelovanje in obljubil udeležbo na spominskem pohodu Pekre. Predsednik OZSČ Pesnica Vuica je izrazil željo, da s sodelovanjem nadaljujemo. Predstavniki OZSČ Sl. Bistrica Mali je povabil prisotne na pohod na Boč. Predstavniki 72. Brigade SV major Jožef Koščak nas je povabil na dan odprtih vrat VGM. Član predsedstva Venčeslav Ogrinc je pozdravil prisotne v imenu OZVVS Maribor in jim zaželel še naprej uspešno sodelovanje. Predsednik DVI in predsedujoči koordinacijskemu odboru veteranskih organizacij Maribora Vasja Zimerman je po pozdravu poudaril dobro sodelovanje z veteranskimi organizacijami MOM. Predstavniki OZSČ Metlika Tone Šuklje je vse povabil na tradicionalni spust po Kolpi.

Konferenca OZSČ Maribor je v celoti potrdila predloge za letnih sklicev Enot, predloge komisije za kadrovska vprašanja in predloge predsedstva OZSČ Maribor za kandidate za organe in telesa OZSČ Maribor za mandatno obdobje 2018–2022. Konferenca je znova imenovala in izvolila predsednika OZSČ Maribor Jožeta Škofa za mandatno obdobje naslednjih 4 let. Za podpredsednika OZSČ Maribor sta bila izvoljena: Venčeslav Ogrinc in Martin Benko ter Ilka Riedl za sekretarko.

Po razpravah gostov in delegatov o dejavnostih v preteklem letu, je predsednik naše organizacije podal načrt dela in aktivnosti za leto 2018. Pozval je udeležence konference, naj s svojim vplivom spodbudijo člane naše zveze, da se udeležijo organiziranih aktivnosti in prireditev. Na konferenci so bila podeljena republiška priznanja in priznanja OZSČ Maribor.

Bronaste medalje ZSČ so prejeli Venčeslav Ogrinc, Marjan Svenšek in Zlatko Partlič. Pisno priznanje ZSČ sta dobila Branko Petrovič in Boris Demšič.

Častni znak ZSČ so prejeli Dušan Turk, Jernej Jazbinšek, Željko Barbarič in Danilo Premzl.

Zlato plaketo pa je dobil Mišo Frajzman. Priznanja OZSČ Maribor so prejeli Slavica Pokrivač, Mihael Horvat in Drago Renčelj.

Priznanja sta imenovanim podelila predsednik VŠR Iztok Šoster ter predstavnik ZSČ in predsednik OZSČ Maribor Jože Škof.

Po končani konferenci smo udeleženci na skupni večerji sproščeno razpravljali o aktualnih družbeno političnih problemih naše domovine.

Predsednik Poslovne enote Rače-Fram, Branko Petrovič

DVE OBLETNICI V LETU 2018 – JU SMEMO POVEZOVATI?

V letu 2018 mineva 100 let od uradnega konca 1. svetovne vojne. Vojne, ki so jo poimenovali tudi velika vojna ali prva vojna množičnih vojska industrijske dobe. S tem so želeli označiti vojno presežkov glede na angažirane vire, predvsem človeške in posledično žrtve,

povzročeno škodo ter posledice in stroške vojne. Vendar jo označujejo tudi kot vojno, kjer se veliko geopolitičnih zamisli in vojaško-strateških ciljev ni uresničilo. Nasproti temu pa so se udeležile druge zamisli in cilji, ki so tako zaznamovali države in družbe ter svet. Ta je dobri dve desetletji po koncu velike vojne, zdrvel v še eno hujšo, drugo svetovno vojno in morijo. Morijo in norost pri ponovnem preizkušanju prej omenjenih ciljev in zamisli pa tudi izkušenj, ki so se bodisi nakazovali v prvi svetovni vojni, ali pa izhajali iz razpada sil poražencev in miru, ki so ga diktirali zmagovalci in doseženega industrijskega razvoja vojaške tehnologije. Pravijo, da je prva velika vojna dehumanizirala vojaško, druga pa poleg tega še vse ostalo civilno prebivalstvo, narode in kulture.

Slovenske dežele, gospodarstvo in ljudje so bili zelo vpeti v dogajanja v 1. svetovni vojni. Na zahodnem slovenskem etničnem ozemlju je dve leti in pol potekala soška fronta in dvanajst ofenziv. Te so število mrtvih, ranjenih in drugače pohabljenih vojakov pripeljale do neslutnih števil, prizadele krajino in civiliste v njej ter vse zaznamovali do današnjih dni. Slovenski vojaki so v tisočih umirali v slovenskih in drugih polkih avstrijske cesarske vojske in madžarskih polkih, tako na soški kot vzhodni fronti.

Razpad Avstro-Ogrske monarhije in cesarske Nemčije je leta 2018 imel tudi politične implikacije. Pri nastajanju novih nacionalnih držav se ideja o združenju (zedinjeni) Sloveniji ni uresničila, uspelo pa je oblikovanje države Slovencev, Hrvatov in Srbov (SHS), ki kmalu po razglasitvi dobi krono enega od velikih zmagovalcev vojne – Srbije in državo Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Slovenskim politikom v prepričanju, da majhni narodi lahko preživijo samo v velikih (nacionalnih) državnih skupnostih tako uspe prehod izpod ene v drugo krono v novi državi. Ta država dobi obsežna nacionalna ozemlja, veliko pa jih tudi izgubi, zlasti na območjih s slovenskim življenjem na Primorskem in Koroškem.

Oblikovaje nove geopolitične ureditve Evrope in novih držav poteka po dveh smereh. Na področju nekdanje cesarske Rusije poteka boljševiska revolucija in nastaja sovjetska večnacionalna državna tvorba v državljanski vojni do leta 1924. Nacionalne države na območju nekdanjega avstro-ogrškega in nemškega cesarstva na vzhodu pa nastajajo v tekmi s časom in pridobivanjem etničnih ozemelj vse do konca mirovnih pogajanj v letu 1919. Vojno dogajanje na frontah potihne, vojaška dogajanja pa nikakor ne.

Pri tem imamo Slovenci z generalom Rudolfom Maistrom in njegovo, dovolim si zapisati prvo slovensko nacionalno vojsko, ki zasede in vojaško ter oblastno zavaruje etnično mejo na spodnjem Štajerskem, srečo. Za nas manj ugodne so bile poteze in dejanja povezana s slovenskim etničnim ozemljem na Koroškem, ko zaradi prepričanja slovenskega Narodnega sveta v Ljubljani, da bodo nacionalna ozemlja avtomatično pripadla novim nacionalnim državam, tega pravočasno vojaško ne uspejo

zavarovati. Slovenski častnik in Maistrov nadporočnik Malgaj v mesecu novembru in decembru 1918 sicer zasede nekaj ozemlja na slovenskem Koroškem ne uspe pa ga v celoti obraniti. Kasneje pod vplivom politike in generalov iz Beograda ne uspejo ponovno ne zasedi in ne prepričati slovenskih ljudi, da se na plebiscitu odločijo za Jugoslavijo.

General Maister, njegova vojska in prostovoljci uspejo ohraniti tudi Podravje, s tem pa vzpostavijo osnovo za priključitev Prekmurja (Slovenske krajine) k državi SHS in združitvi Prekmurcev z matičnimi narodom.

General Maister in njegovi prostovoljci ne doživijo priznanja kot bi si ga zaslužili. Še sreča, da so med njimi bili tudi vojaške osebe srbske in drugih narodnosti in so jim morali priznati, danes bi to poimenovali, vsaj osnovne veteranske pravice in zaščito. Mnogim so zato, ker so v Avstro-ogrski monarhiji prisegli cesarju in kralju nagajali pri priznanju pokojnin, kot pri Maistru ali povišanjih kot pri Benediktu Zeilhoferju, poveljujočem pri obrambi Radgone. Ljudje in nekdanji Maistrovi borci, ki so preživeli in doživeli še tretjo državno tvorbo, tako imenovano Titovo Jugoslavijo, so del priznanja dobili pred 50 leti, ko smo v Sloveniji začeli z oblikovanjem teritorialnih obrambnih struktur. Dokončno priznanje njihovih prizadevanj in tega, da so predstavljali slovensko nacionalno vojsko, pa Maister in njegovi borci dobijo šele z vzpostavitvijo samostojne Slovenije in po osamosvojitveni vojni 1991.

S tem je bil nekako vzpostavljen in zaključen zgodovinski lok med Maistrovimi prizadevanji in vojaki, slovenskimi partizanskimi borci proti fašizmu in nacizmu in teritorialci in miličniki v osamosvojitvenih pripravah in vojni za Slovenijo. Na mestu je tudi vprašanje ali med navedenimi obstaja povezava in ali jih argumentirano lahko delamo. Gotovo sta Maistrova vojska in slovenska partizanska vojska imeli veliko značilnosti nacionalne vojske, državne vojake pač ne, ker te niso bili mednarodno priznane.

Podobno bi lahko trdili za slovensko Teritorialno obrambo, ki so jo začeli organizirati pred 50 leti in je bila namenjena vojaški obrambi Slovenije in je vedno bolj dobivala značilnosti slovenske nacionalne vojske. V njej so namreč bili pretežno rezervisti slovenske narodnosti, poveljevali so ji v glavne slovenski častniki in podčastniki v slovenskem jeziku in povezani so bili z lokalnim okoljem in prostorom tako, da bi lahko v eventualni vojni preživeli. Ti ljudje, njihova vojaška znanja in spretnosti in zavezanost Sloveniji so bili temelj obrambnih sil, ki so leta 1991 obranili komaj

Nazaj pa jih ni

Jemal jih je dan in jemala jih je noč,
a vriskali vsi so veseli
in z naglji po prsih,
z zelenjem v rokah.
Bog ve kam od nas so odpeli

In nihče ni vprašal,
s kod fantje grede,
kdo v strahu za njimi plače.
In nihče ni vprašal, kdo križ zasadi
tam zunaj v predalno gomilo,
če fantom tem našim veselo srce
bi v grenki samoti odbilo.

Rudolf Maister

vzpostavljeno državo Republiko Slovenijo in podlaga za prehod v slovensko državo vojsko.

Naj ob zaključku odgovorim še na v naslovu zastavljeno vprašanje. Sodim med tiste, ki menijo, da obstaja povezava med dogodki in vojskami povezanimi s stoto in petdeseto obletnico. Nacionalni vojak se praviloma bori za domovino na podlagi prepričanja in pripadnosti tej domovini. V tem se bistveno razlikuje tudi od vojaškega plačanca. Poslanstvo slovenske častniške organizacije je tudi realno prikazovanje in

vrednotenje obrambnih znanj in izkušenj ter prenašanje le-teh v širše družbeno okolje. Zato lahko povemo, da smo ponosni, da imamo izkušnje povezane z omenjenima obletnicama in da smo bili generacija, ki je pripadala Teritorialni obrambi Slovenije. In v tistih izpred sto let smo imeli pomemben zgled.

Dr. Alojz Šteiner

INTERVJU

PODPOLKOVNIK MILORAD POPOVIČ-MIČO SE PREDSTAVI

Podpolkovnik Popovič je upokojenec SV in dolgoletni član Zveze slovenskih častnikov Maribor. Ima status vojnega veterana in je nosilec naslednjih medalj, priznanj in odlikovanj:

- spominski znak MSNZ 91
- medaljo za hrabrost
- srebrna medalja generala Maistra
- medalja načelnika generalštaba SV
- skupine za promocijo VŠP
- medalja za udeležbo v vojnih aktivnostih
- častni znak ZSČ
- plaketa ZSČ

Mičo je že drugo mandatno obdobje predsednik komisije za izobraževanje in obrambne dejavnosti pri Predsedstvu OZSČ Maribor. Pod njegovim vodstvom strelci posegajo po najvišjih mestih na republiških tekmovanjih.

▪ Si veteran vojne za Slovenijo, kateri dogodek ti ostaja v spominu?

Veliko je bilo odločilnih trenutkov, a najbolj se seveda spominim zavarovanja bivše tovarne TAM, ko smo odpeljali BOV-e iz proizvodnje za JLA. Za nas je to bil ognjeni krst. Drugi dogodek je vsekakor boj v Limbušu, kjer sem poveljeval enotam.

▪ Kaj ti pomeni domoljubje?

Svojo domovino ljubiš toliko kolikor domovina ljubi tebe. Žal so nam jo politiki ukradli in nimamo nobenih možnosti odločanja o njeni nadaljnji usodi.

▪ Si že dosegel svoj življenjski cilj?

Misliš upokojitev? Da

▪ Ali kdaj vzameš v roke dobro knjigo, ali ima prednost računalnik?

Dnevno zagotovo računalnik. Ko pa potrebujem razvedrilo z knjigo, pa vzamem v roko Dobrega vojaka Švejka in se nasmejim opisu družbenih razmer, ki imajo določene podobnosti z dogodki in današnji družbi.

▪ Kakšne sestavke pogrešaš v glasilu Štajerski častnik?

Strokovne vojaške teme s področja taktike in strategije bojevanja ter članke s področja izvajanja vojaških vaj SV.

▪ Strelstvo je tvoj šport, s čim se še ukvarjaš?

Z družbo ob ponedeljkih podiramo keggle, včasih grem tudi na lov in rad hodim.

▪ Čemu prepisuješ tako dobre rezultate v streljanju?

Dobremu zdravstvenemu stanju in redni

vadbi.

▪ Kakšen je tvoj delovnik?

Tako kot vsi upokojenci, nimam časa.

▪ Kakšne so tvoje kulinarčne sposobnosti, kaj znaš najbolje pripraviti?

Najboljše rezultate dosegam pri pripravi slavnostnega kosila.

▪ Kako gledaš na našo organizacijo, ali se bo pomladila?

Naša organizacija se sama ne bo pomladila. V sodelovanju s Slovensko vojsko pri nagovarjanju mlajših kadrov pa znamo biti uspešni.

▪ Ali si vraževeren?

Ne.

▪ Kaj narediš, če ti črna mačka prekriža pot?

Zaviram, da je slučajno ne bi povozil.

V nadaljevanju mi je Mičo povedal, da ima nekaj zemlje na Goriškem, kjer rad preživlja čas ob koncu tedna. Kot član LD Krka v Šalovcih opravlja tajniške posle te lovske družine.

Sedela sva v lokalni blizu strelišča v Melju, od koder se je slišal odmev streljanja, Mičo pa je pogledoval na uro, saj je želel prisostvovati treningu svojih članov. Morala sva se posloviti, čeprav se je bilo prav prijetno pogovarjati.

**Razgovor vodil:
Ferdo Vtič**

VOLILNO PROGRAMSKA KONFERENCA ENOTE OZSČ MARIBOR – SLIVNICA

Preteklo je že peto štiriletno obdobje delovanje slivniške enote, obdobje 2014 – 2017. Skratka, skupaj sta pretekli dve desetletji, ko smo s pogorišča enote prispeli v sam vrh enot mariborskega območnega združenja slovenskih častnikov. Tudi dvajsetič zapovrstjo se je tokratna, jubilejna volilna konferenca, odvijala v prostorih OŠ Franc Lešnik–Vuk v Slivnici. Učenci so v petek, 23. februarja, veselo odvihrali na zaslužene zimske počitnice, članice, člani, pristaši enote in častni gostje pa smo se v zavidljivem številu odzvali vabilu na konferenco. Še enkrat je vodstvo slivniške enote, zadolženo za pripravo konference, prijetno presenetil član enote in častnik SV, stotnik Boris Škodnik. Vse za konferenco je bilo nared, aktualnih revij SV na pretek in dve skriti buteljki šampanjca, z velikim napisom 20 let. Prisotnih je bilo 26 članov, 19 članic in 6 častnih gostov.

Častni gosti so bili dr. Marko Soršak, župan občine Hoče-Slivnica, Janez Šifrar, častni član Združenja zveze borcev za vrednote NOB Hoče–Slivnica, Martin Benko, podpredsednik OZSČ Maribor, Jernej Jazbinšek, predsednik SD Franc Lešnik–Vuk iz Hotinje vasi, Herman Jakolič, podpredsednik AMD Orehova vas in Marijan Frangež, predsednik hoške enote.

S pozdravom prisotnih, pri čemer sem izrazil izredno zadovoljstvo z udeležbo, sem otvoril 20. jubilejno konferenco. Po predstavitvi častnih gostov in izvolitvi delovnega predsedstva v sestavi Boris Demšič, Majda Bobanec, Marija Horvat, in ostalih organov, sem podal izčrpno kronološko poročilo o delu enote za obdobje 2014 – 2017, kopiji poročila in letnega načrta dela za leto 2018 pa predal našemu županu in predstavniku krovne častniške organizacije. Pomembne so ugotovitve, da je enota še bolj organizirana, tesneje povezana z drugimi društvi in institucijami, da se pripadnost članstva in domoljubje krepi in tudi članstvo enote se za razliko od vseh ostalih 17 enot mariborske častniške organizacije veča.

V razpravo so se vključili Boris Demšič, dr. Marko Soršak, Martin Benko, Jernej Jazbinšek, Herman Jakolič in Marijan Frangež. Če strnem skupne ugotovitve in poudarke razpravljavcev, so naslednji: čestitke za uspešno opravljeno delo, dobro sodelovanje z Območnim združenjem slovenskih častnikov Maribor, občino

Hoče-Slivnica, organizacijami in društvi, še posebej s SD Franc Lešnik–Vuk, AMD Orehova vas in OŠ Slivnica, večanje članstva enote, več usposabljanja in krepitev domoljubja. Verifikacijska komisija je pred glasovanjem o poročilu in obravnavi letnega načrta dela potrdila sklepčnost konference. Tako poročilo o delu enote, kakor tudi letni načrt dela, slednji z manjšimi dopolnitvami, sta bila soglasno potrjena. Sledila je razrešnica predsednika in predsedstva, po podanih predlogih predsedstva z zadnje lanske seje pa ponovno soglasno imenovanje razrešenega vodstva. V imenu članstva enote se mi je za 20. letno uspešno vodenje zahvalil član enote in častnik slovenske vojske, stotnik Boris Škodnik.

Potrjena sta bila tudi delegata za marčno volilno programsko konferenco krovne organizacije, ki bo v izobraževalnem centru v Pekrah, To sta Drago Renčelj in Majda Bobanec ter njuna namestnika Jože Žuraj in Silvester Partlič. Zasluženih priznanj so se tokrat razveselili Andrej Maučec, Marija Horvat, Milan Ferlin, Jože Tomažič in Miran Drofenik. Za vesel zaključek sta s harmoniko in trobento poskrbela naša člana Franček in Herman.

Gostitelju 20. jubilejne konference, vodstvu in osebju OŠ Franc Lešnik–Vuk, iskrena hvala.

**Bruno Kremavc, stotnik,
predsednik enote Slivnica**

OSANKARICA 2018

OSANKARICA 2018

6. januarja 2018 smo s tradicionalnim pohodom na poslednje bojišče Pohorskega bataljona v družbi najmanj 1500 pohodnikov počastili spomin na 8. januar 1943, ko je pri Treh žeblih na Osankarici izkrvavel legendarni bataljon. V neenakopravnem boju s 30 krat močnejšimi nemškimi policijskimi in vojaškimi silami je padlo vseh 69 borcev. Od takrat je minilo 75 let, toda spomin na junaštvo pohorskih partizanov je še vedno živ. To dokazuje velika vsakoletna udeležba slovenskih domoljubov od blizu in daleč.

Tudi mi iz ZSČ in drugih domoljubnih ter veteranskih organizacij

smo izrazili svoje spoštovanje do junakov in se jim poklonili na mestu njihovega zadnjega boja. Kulturni program so izvedli pevci iz bližnjega Tinja, slavnostni govornik pa je bil predsednik Republike Slovenije, ki je v čast vsem padlim na tem mestu položil venec, sledili pa so mu predstavniki pohorskih občin, domoljubnih organizacij in veteranov.

Prav za nas domoljube je Pohorski bataljon zgled neomajne zvestobe svojemu narodu in domovini. Ta primer nas mora spodbujati, da si prizadevamo za mir, sožitje med narodi, medsebojno strpnost, zaupanje in vero v prihodnost. Naj se kaj takega nikoli več ne ponovi!

Venčeslav Ogrinc,
brigadir SV v pokoju

4. NOGOMETNI TURNIR

4. NOGOMETNI TURNIR V POČASTITEV PEKRSKIH DOGODKOV V VOJAŠNICI GENERALA MAISTRA

72. brigada SV je v sodelovanju z vodstvom ZSČ in OZSČ Maribor tudi tokrat poskrbela za kakovostno pripravo in izvedbo že 4. nogometnega turnirja četverice v počastitev zgodovinskih pekrskih dogodkov na zelenici Vojašnice generala Maistra. Svoj delež je tokrat dodalo tudi veliko udeležencev spominskega pohoda Pekre 2018, ki so tik pred pričetkom turnirja, na čelu s številnimi praporščaki, dodatno zapolnili prostor in ustvarili prijetno vzdušje Dneva odprtih vrat mariborske vojašnice. Turnir, ob predhodnem postroju vodstev in ekip Vojašnice generala Maistra (VGM), Mestne občine Maribor (MOM), Ministrstva za obrambo republike Slovenije (MORS) in Zveze slovenskih častnikov (ZSČ), sta s kratkima in spodbudnima govoroma otvorila Jože Škof, predsednik OZSČ Maribor in dr. Andrej Fištravec, mariborski župan. Selektor in tudi odlični igralec ekipe MORS, major Alen Tkavc, pa je v imenu ekipe MORS in VGM večkratnemu vodji in igralcu ekipe MOM, Miodragu Muratoviću za njegovo dosedanje sodelovanje in trud predal darilo – kapo in knjigo SV. Sledil je bučen in čustven aplavz. Dolgoletni sodnik nogometnih tekem med MORS in ZSČ ter zadnja leta turnirja že omenjene četverice ekip, Dušan Turk, je pred pričetkom prvega srečanja omogočil še fotografiranje in kratko ogrevanje nastopajočih. Komisija za šport, vključno s komentatorjem turnirja v sestavi Darko Jeza, štabni vodnik 72. br. SV, Branko Milenkovič, enota OZSČ Maribor–Slivnica in Martin Benko, podpredsednik OZSČ Maribor, je poskrbela za spremljanje in beleženje dogodkov. Ob 12.30 uri se je pričela prva tekma turnirja med ekipama VGM

in MOM. Po uvodnem pozdravu, je začetni udarec simbolično izvedel župan Maribora. Ekipo VGM v temno modrih dresih so zastopali: Srečko Škerlak, Milan Vovri, Danilo Bračko, Igor Smonkar, Leon Finžgar, Boštjan Velikogne, Robert Lenarčič, Zlatko Višnar, Matjaž Merkuš, Brane Čož, Gregor Bizjak in Borut Vitek, tudi vodja ekipe. Ekipo MOM v rdeči barvi pa: Marjan Grlica, Dušan Poštrak, Roselita Knuplež, Boštjan Hedl, Janez Belšak, Matjaž Hladnik, Grega Koroša, Goran Ulčnik, Dejan Dušej, Miodrag Muratović, Matjaž Štraus in Aleš Partlič, vodja ekipe.

Sledila je druga tekma turnirja, v bistvu pa dvanajsti derbi med ekipama MORS in ZSČ. Svetlo modre so zastopali Aleš Matovič, Amel Djedovič, Robert Špernjak, Primož Štabej, Dejan Marinič, Tadej Lah, Marko Kralj, Jasmin Mahmutović in Alen Tkavc, tudi vodja ekipe. Vijoličasti so se predstavili v postavi: Bojan Kitel, Zlatko Krajnc, kap., Miro Radovič, Jože Arko, Esad Pirc, Robert Vesenjaj, Zdenko Cehnar, Milan Emeršič, Anton Kočevar in vodja ekipe, Bruno Kremavc. Obe obrambi, na čelu z izkušenima vratarjema, sta do konca tekme uspešno preprečevali takšno ali drugačno spremembo.

Še nekaj statistike o odigranih 12 tekmah med ekipama MORS in ZSČ v Vojašnici generala Maistra, posvečenih pekrskim dogodkom, začeni s letom 2006. Štirikrat je slavila ekipa MORS, šestkrat ekipa ZSČ, dve tekmi pa sta se končali neodločeno. MORS je dosegel 25 zadetkov, ZSČ pa 31. Skočimo na tretjo tekmo,

4. NOGOMETNI TURNIR

kjer sta se spoprijeli ekipi sestavljeni iz častnikov, podčastnikov in vojakov SV, VGM proti MORS. Po začetni previdni igri na obeh straneh, je bilo večjo željo po zadetku opaziti pri temno modrih, ekipi VGM. Toda obrambi obeh ekip sta bili skoraj do konca nepopustljivi. V zadnjih sekundah tekme pa je počilo. Napadalcu ekipe VGM, Zlatko Višnarju, je uspel pobeg, ki ga je iz neposredne bližine rutinirano okronal z zadetkom. 1: 0 in zmaga ekipe VGM je požela bučen aplavz gledalcev.

V četrti tekmi sta si stali nasproti ekipi MOM in ZSČ. Rdeči so prvi prevzeli pobudo. Z natančnimi podajami so krožili okoli kazenskega prostora in po prekršku obrambe vijoličastih je odločni sodnik Turk dosodil prosti strel. Izvajalec, Matjaž Hladnik je s silovitim, polvisokim strelom, ko je žoga švignila mimo živega zidu in le nekaj centimetrov mimo leve vratnice vratarja zgrešil gol. Tekma se je končala z najmanj želenim izidom 0 : 0.

V peti tekmi sta se spoprijeli ekipi VGM in ZSČ. Lep sončen dan je prav takrat zasenčil velik črn oblak, ki je napovedal spremembo vremena. Z rezultatom 0 : 1 v korist vijolic se je tekma tudi končala. Končalo pa se je tudi lepo vreme, izjemen začetni naliv se je za nekaj minut prelevil v točo, umik pod šotore je bil skoraj

edini izhod v sili. Piko na i in s tem zmago tekme z 2:1 ter obnem tretjo zmago turnirja in s tem osvojitve velikega prehodnega pokala že tradicionalnega nogometnega turnirja v počastitev pekrskih dogodkov pa je pritisnil v zadnji, 15. minuti tekme, Dejan Dušej. Tudi ta turnir se je srečno končal, nihče ni utrpel omembe vredne poškodbe.

Sledil je protokolarni zaključek, postroj, razglasitev rezultatov, podelitev pokalov in spominskih medalj. Tretjič zapovrstjo je turnirska zmaga in s tem prehodni pokal pripadla ekipi MOM. Drugo mesto je tudi drugič zapovrstjo zasedla ekipa ZSČ. Tretje mesto so si priborili igralci in vodstvo ekipe VGM, ekipa MORS-a pa je bila tokrat četrta. Zaključne govore in podelitve so opravili Uroš Paternus, polkovnik, poveljnik 72. br. SV, dr. Alojz Šteiner, upokojeni general major, predsednik ZSČ in Jože Škof, predsednik OZSČ Maribor. Vse udeležence turnirja je poveljnik 72. br. SV povabil na druženje v jedilnico mariborske vojašnice. Nepozabno srečanje prijateljev, zapolnjeno s številnimi spomini, novimi idejami in načrti, se je, sicer v zmanjšanem obsegu, nadaljevalo še po osrednji proslavi pri IC ZR Pekre.

Bruno Kremavc,
vodja ekipe ZSČ

»PEKRSKI DOGODKI«

27. TRADICIONALNI POHOD V SPOMIN NA 23. MAJ 1991 »PEKRSKI DOGODKI«

Maribor ima v zgodovini slovenskega osamosvajanja in nastanka slovenske vojske posebno vlogo in mesto. Po zaslugi generala Maistra je Maribor leta 1918 ostal slovensko mesto, v II. svetovni vojni je bila v Mariboru v Voklmerjevem prehodu prva protinacistična akcija proti nemškemu okupatorju, v Pekrah pa je bil lociran 710. Učni center TO, v katerem je potekalo prvo preizkusno vojaško usposabljanje fantov za služenje vojaškega roka v slovenskem jeziku. Po kratkih pripravah za zagotovitev pogojev so bili fantje vpoklicani 15. maja 1991 in začelo se je vojaško usposabljanje, ki je trajalo samo 7 dni preden je prišlo do ugrabitve dveh vojakov JLA, ki sta bila po dveh urah izpuščena. Zaradi ugrabitve so se v Pekre pripeljali vojaki z oklepnimi vozili, s tanki želeli obkoliti center in zahtevali izročitev ljudi, ki so prijeli vojaka. Med pregovori je v nočnem času prišlo v prostorih Občine Maribor do ugrabitve poveljnika 7. PŠTO VŠP polkovnika Vladimira Miloševića in njegovega spremljevalca Milka Ozmeča. Krajanje Pekar in Mariborčani so s svojo prisotnostjo in zahtevami veliko prispevali, da v Pekrah ni prišlo do vojaškega spopada. To pa je bil to le uvod v dogodke, ki so se zgodili kasneje – 26. junija 1991 se je začela agresija JLA na Slovenijo. Vsi v Sloveniji bi se morali zavedati, da so bili opisani dogodki ključnega pomena in da je bil naš odgovor v osamosvojitveni vojni za samostojno Slovenijo takšen kot je bil, saj smo v Pekrah opravili šolo osamosvajanja - pokazali smo pripadnost, odločnost, znanje in največjo stopnjo odgovornosti.

V spomin na te dogodke na osnovi pobude Zlatka Partliča, ki sta ga takrat podprla Stane Vauda in Bojan Čertalič ter z veliko pomočjo Alojza Kovačiča, vsako leto organiziramo tradicionalni pohod veteranov in dobrih ljudi od bivšega 710. UC TO Pekre do vojašnice Generala Maistra, kasneje pa se po isti poti kot so se vozili oklepniki, pohodniki vrnejo v Pekre, kjer je manjša

slovesnost v spomin in opomin na pekrske dogodke. V vojašnici si lahko pohodniki ogledajo prikaz vojaške in druge opreme. Ta tradicionalni pohod ima velik zgodovinski pomen, saj nikoli ne bi smeli pozabiti trenutkov in dni, ko so se posamezniki z orožjem v roki izpostavili za uresničitev stoletnih sanj, ki bi sedanjim in bodočim generacijam omogočile živeti v samostojni in neodvisni državi.

TD Pekre je skupaj s letošnjimi soorganizatorji: MOM, KS Pekre, PGD Pekre, ZSČ, OZSČ Maribor, ZVVS Maribor in DVI Maribor že 27-ič organiziralo ta spominski pohod. Pohodnike je v kulturnem programu, v katerem je sodelovala vokalna skupina Urban, pozdravil dr. Andrej Fištravec, župan MOM. V VGM, ki je na ta dan organizirala dan odprtih vrat vojašnice, so si lahko ogledali tehniko SV, navijali na turnirju v malem nogometu, ki je bil organiziran v počastitev pekrskih dogodkov, se okrepčali in nato odšli nazaj po poti, po kateri so leta 1991 proti Pekram ropotali tanki. Ob 18. uri pa so pohodniki skupaj s krajanje Pekar, z meščani Maribora in ostalimi prisotnimi udeležili svečane proslave.

Zlatko Partlič

DR. TOMAŽ ČAS JE SPREGOVORIL NA PROSLAVI OB PEKRSKIH DOGODKIH

Spoštovani veterani in veteranke, spoštovani gostje, spoštovane gospe in gospodje, tovariši in tovarišice, v svojem imenu in imenu Zveze policijskih veteranskih društev Sever vas lepo pozdravljam na 27. spominskem pohodu, katerega pobudnik je bil Zlatko Partlič. V čast mi je, da lahko pozdravim organizatorje, hkrati pa se vam zahvaljujem za povabilo na vašo prireditev.

Pekre, Izobraževalni center, kjer se sedaj nahajamo, je pomnik novejših zgodovine ter osamosvojitvenih procesov in vojne za Slovenijo. Kdo se ne spominja tistih kritičnih trenutkov izpred 27 let, ko je JLA v mesecu maju 1991 v mariborske vojašnice poslala več posebnih oddelkov z oklepnimi vozili, v bližino Pekar pa je začela pošiljati izvidnike, hkrati pa je prav zaradi tega Teritorialna obramba Republike Slovenije vpoklicala dve protidiverzantski četi, ki sta center zavarovali. 23. maja 1991 je prišlo do incidenta med TO in JLA. Teritorialci so v bližini centra zajeli dva vojaška izvidnika, vendar so ju kmalu nato izpustili. JLA je kljub temu učni center obkolila s tanki in zahtevala izročitev enote, ki je priprla njihova izvidnika. Čeprav z neprimerljivo oborožitvijo, so se naborniki in vodstveni kader Teritorialne obrambe odlično držali in nedvoumno nakazali, da bodo odločno branili svoj učni center. V Pekre je JLA želela napotiti vojaške okrepitve, vendar so se temu Pekarčanke in Pekarčani ter tudi Mariborčani uprli z živim zidom. Na Občini Maribor so se začela pogajanja za rešitev konflikta, ki je grozil, da preraste v širšo konfrontacijo. JLA je prišla na pogajanja z močno enoto specialcev, ki so na znak poveljujočega pozno ponoči vdrli v pogajalsko sobo in kljub protestom prisotnih pod grožnjo orožja ugrabili poveljnika teritorialne obrambe in njegovega sodelavca ter ju odpeljali v vojaški zapor. Aretacija poveljnika Teritorialne obrambe je med Mariborčankami in Mariborčani vzbudila veliko ogorčenje. Mestne oblasti so kot protiukrep skorajda vsem vojaškim objektom izključil telefon in elektriko. Pred vojašnico, kjer sta bila zaprta pripadnika TO, se je 24. maja 1991 začela zbirati velika množica ljudi, ki je z živim zidom želela preprečiti gibanje JLA. Vojaško oklepno vozilo BOV je zapeljalo v množico in na Ljubljanski cesti do smrti povozilo Josefa Šimčika, ki je postal prva žrtev osamosvojitvenih procesov oziroma osamosvojitvene vojne. Pred dvema dnevoma oziroma 17. 5. 2018 smo vojni veterani Zveze policijskih veteranskih društev Sever in Zveze vojnih veteranov Slovenije praznovali svoj skupni praznik Dan vojnih veteranov 91 na Geometričnem središču Slovenije na Slivni pri Vačah. Tam sem bil slavnostni govornik in dovolim si, da nekaj aktualnih poudarkov iz govora povzamem in jih namenim tudi vam.

Letos je zelo pomembno leto za veterane Zveze vojnih veteranov Slovenije, ki bodo v septembru praznovali 50. obletnico obstoja Teritorialne obrambe. Ob to se nekateri že javno spotikajo, nekateri pa so zaradi tega zaskrbljeni in ne želijo, da bi se veliko govorilo o 50. obletnici ustanovitve TO, v času volilne kampanje. Igor Bavčar je v prispevku »Zgodovina ponavljajčev ne spusti skozi« objavljene v Sobotni prilogi Dela zapisal več netočnosti o teritorialni obrambi, ustanavljanju MSNZ, pomenu akcije Sever in vlogi slovenske milice od leta 1989 do osamosvojitve Slovenije v letu 1991.

Avtor v prispevku navaja, da ne drži, da bi bivšim pripadnikom TO šlo za samostojnost Slovenije, da so bili vsi obvezniki vpoklicani za obrambo Slovenije usposabljeni v jugoslovanski vojski itd. Na-

sprotno usposabljali so se v TO na slovenskih tleh, v slovenskem jeziku in za obrambo Slovenije. Tudi borili so se za Slovenijo. Naj ob tem veterani vojne za Slovenijo 1991 ponovno povemo, da se nismo borili za DEMOS in ne za partijo, takratno in poznejše, ki so razprodale Slovenijo in dovolile, da se je tajkunizacija razširila. To bomo takratni teritorialci in miličniki vedno znova poudarjali predvsem tistim, ki so o skritih ciljih osamosvojitve vedeli več ali imeli večja pričakovanja, tudi glede osebnih koristi.

Tako kot nekateri očitajo komunistom in partizanom, da so se v drugi svetovni vojni borili samo za oblast, lahko danes tudi novim strankam in Demosu v letu 1990 očitamo, da so se borili samo za oblast in ne za boljši jutri vsem Slovencem, za kar smo se borili teritorialci, miličniki in zavedni Slovenci.

Mnogi v zadnjem času vse bolj glasno oporekajo vsemu, kar se je dogajalo pred 15. majem 1990. Takrat so mnogi, ki so bili po svojih dejanjih izjemno zvesti komunisti, čez noč postali vzorni demokrati in madež članstva v zvezi komunistov se jim je čudežno izbrisal, mogoče s pomočjo rimokatoliške cerkve. Tem bi dr. Mencinger rekel ex-post antikomunisti, ljudje, ki trdijo, da jih je komunistični režim preganjal, v resnici pa so bili člani in včasih tudi najbolj zagrizeni sekretarji raznih organizacij zveze komunistov. Drugi pa smo ostali kontinuiteta komunistov, tudi takratni miličniki, ker smo delali po, »režimskih predpisih«, kot menijo nekateri.

Moram pa reči, da je nova demokratična oblast dopustila, da smo policisti še kar naprej vse do leta 1998 delali po »režimskem Zakonu o notranjih zadevah iz leta 1980«. Nova demokratična oblast, poudarjam demokratična oblast, je spreminjala Zakon o notranjih zadevah samo toliko, da je lahko izvajala lustracijo in prisilno upokojevala njim nevšečne oziroma »režimske policiste« in druge delavce organov za notranje zadeve.

Spoštovani,

Ko govorimo o tem 15. maju 1990 in ko na vse pretege in na vse možne načine nekateri vztrajajo, da je bila TO razorožena in da takratni predsednik predsedstva ni nič naredil, moram o tem reči vsaj štiri stvari. Prvič, TO je bila takrat le delno razorožena, v Kočevju je bila razorožena ob prisotnosti g. Krkoviča, ki je danes okrog tega najbolj glasen in po njegovem mnenju najzaslužnejši, da je v zvezi s tem storil vse potrebno, da se je ta proces odvzema orožja ustavil. Drugič, kriviti predsednika predsedstva okrog odvzema orožja je smešno, kaj pa naj bi v smislu operativnih

ukrepov naredil predsednik predsedstva. To je bil dolžan storiti takratni notranji minister. Tretjič, če bi notranji minister namesto, da se je o tem pogovarjal, ne vem s kom, takrat poklical Upravo milice RSNZ, bi milica v dveh do treh urah fizično zavarovala vse lokacije, kjer je bilo hranjeno orožje izven vojašnic, do odločitve politične oblasti.

Vem, da bo odgovor, zdaj lahko govoriš, zakaj pa nisi takrat predlagal. Ja nisem mogel, ker o tem Uprava milice ni bila obveščena in tudi kasneje se je pred Upravo milice marsikaj skrivalo (delovanje MNSZ, vpad v objekt Gotenica...)! Ja, ko je še delovala milica spomladi leta 1990 pod vodstvom republiškega sekretarja Ertla, je do Uprave milice prišla informacija, da bo JLA zasegla vse evidence vojaških nabornikov, ki so jih vodili občinski upravni organi za obrambo v Sloveniji. Takrat je milica takoj po informaciji fizično zavarovala prostore teh organov v vseh občinah v Sloveniji in večino evidenc prenesla na takratne postaje milice. In referenti so prihajali na postaje milice in tam opravljali naloge, ki so bile vezane na evidenco vojaških nabornikov. Nekatere te ukrepe je milica izvedla tudi v sodelovanju s teritorialno obrambo, ki ji sedaj nekateri očitajo, da je bila takrat, pred 15. majem 1990, na strani JLA.

Dovolite, da na kratko omenim še vlogo in mesto milice in organov za notranje zadeve v zvezi z akcijo Sever in MSNZ. O pomenu akcije Sever in dejanjih takratnih organov za notranje zadeve za preprečitev »mitinga resnice«, napovedanega za 1. december 1989 obstajajo številni zgodovinski viri. Takrat so organi za NZ in milica, ob pomoči drugih, preprečili »miting resnice«, na katerem so nahujskane množice iz drugih republik želele zamenjati slovensko republiško vodstvo. Če bi jim »miting resnice« uspel, ne bi bilo plebiscita, ne prvih svobodnih demokratičnih volitev in ne osamosvojitve. Z akcijo "Sever" je slovenska milica stopila v politično areno kot jasno oblikovana profesionalna organizacija,

ki je imela nalogo skrbeti za javno, pa tudi za državno varnost v Sloveniji.

Zgodovinski viri tudi ne potrjujejo navedb in razlag nekaterih o nastajanju in vlogi manevrske strukture narodne zaščite ter organiziranosti in delovanju takratnih pripadnikov slovenske milice. Takratni organi za notranje zadeve (slovenska milica) so bili organizirani in delovali po Zakonu o notranjih zadevah iz leta 1980, ki je veljal vse do leta 1998 (!?), ko je pričel veljati Zakon o policiji. Milica je imela po tej zakonodaji vzpostavljeno tudi organizacijo za vojne razmere, bila je dobro izurjena in pripravljena na takojšnje delovanje. Njeno delo se ni prav nič spremenilo s tem, ko je nastajala manevrska struktura narodne zaščite. Organi za notranje zadeve namreč niso bili del MSNZ, skupaj z MSNZ pa so bili oborožena sila nove slovenske države.

Zato smo se, se bomo in se moramo odločno zoperstavljati vsem poskusom razvrednotenja in prirejanja zgodovine in povičevanja le nekaterih njim všečnih dogodkov in posameznikov.

Tudi vaš današnji 27. pohod in druge prireditve, ki jih prireja Mestna občina Maribor v počastitev spominskega dne Mestne občine Maribor »Pekrskih dogodkov«, prispevajo k temu, da na pravilen in upravičljiv način obeležujemo osamosvojitvene procese, ki so prispevali k dokončni osamosvojitvi Republike Slovenije. Želim vam prijeten rekreacijski pohod ob razmišljanju na preteklo dogodka v Pekrah in o osamosvojitvenih procesih, ki so nas pripeljali do tega, da danes živimo in delamo v samostojni Republiki Sloveniji. Ob tem razmišljanju pa upajmo, da bomo v prihodnosti dosegli cilj, ki smo ga imeli pred 27. leti, da bi Slovenija resnično postala socialna in pravna država za vse Slovenke in Slovence. Hvala za pozornost.

Pekre, 19. 5. 2018

dr. Tomaž Čas, predsednik Združenja Sever

ŠAH V MALEČNIKU

V MALEČNIKU ŠAH OSTAJA TRADICIJA

Letos smo v Malečniku, kot že 21 let pred tem, prvi četrtek v mesecu juniju priredili 22. tradicionalni šahovski turnir. Od vseh tradicionalnih aktivnosti našega združenja, se je poleg spomina na Pekrske dogodke leta 1991, do današnjih dni ohranil le še naš šahovski turnir. Otvoritveni pozdrav in nagovor udeležencev šahovskega turnirja je imel predsednik Enote Malečnik–Ruperče Igor Pahor, organizator turnirja, katerega pokrovitelj je OZSČ Maribor. V nadaljevanju turnirja se nam je pridružil še predsednik OZSČ Maribor Jože Škof.

Sledil je tekmovalni del, v katerem so igralci prekrizali figure v 7. kolih po švicarskem sistemu. Sodelovalo je 26 šahistov, razdeljenih v 8 ekip. Tekmovanje je potekalo v posamezni in ekipni konkurenci po pravilih Šahovske zveze Slovenije. Za dosledno izvajanje pravil je skrbel naš dolgoletni šahovski sodnik Igor Ševčev. Za reševanje nesporazumov in tehnično pomoč je bil zadolžen tehnični vodja turnirja Stanislav Anžel. Po zaključku napetih šahovskih dvobojev je rezultate razglasil predsednik Enote Malečnik–Ruperče Igor Pahor. Najboljšim ekipam in najboljšim posameznikom je priznanja in pokale podelil predsednik OZSČ Maribor Jože Škof.

Rezultati ekipno so bili sledeči:

1. **I.mesto ekipno:** Ekipa OZVVS Maribor v sestavi: Karl Cojter, Branko Kolar, Danilo Kajnih

2. **mesto ekipno:** Ekipa Malečnik–Ruperče v sestavi: Denis Šoštarič, Mato Tolič, Sašo Kontler
3. **mesto ekipno:** Ekipa Malečnik 1 v sestavi: Jure Plejič, Franc Gajšek, Mirko Gselman, Franc Pišek
4. **mesto ekipno:** Ekipa Peker v sestavi: Jože Mejal, Zvonko Flandija, Darko Kukovec
5. **mesto ekipno:** Ekipa OZSČ Slivnica v sestavi: Branko Vadlja, Ivo Pev, Ivan Urh, Bruno Kremavc

Najboljši posamezniki pa so se uvrstili takole:

1. mesto: Karl Cojhter
2. mesto: Denis Šoštarič
3. mesto: Danilo Kajnik
4. mesto: Branko Kolar
5. mesto: Branko Vadlja

Z razglasitvijo rezultatov in podelitvijo priznanj je bil uradni del šahovskega turnirja zaključen. Sledilo je družabno srečanje s

pogostitvijo, ki sva jo pripravila s soprogo Majo.

Na koncu bi se vsem udeležencem turnirja rad zahvalil in jim čestital za dosežene rezultate. Posebna zahvala velja Šahovskemu klubu Malečnik, ki nam že vsa ta leta pomaga pri izvedbi turnirja. Vse članice in člane našega častniškega združenja, ki igrajo šah pa pozivam, da se nam v naslednjem letu pridružijo še v večjem številu. Igranje šaha pri nas v Malečniku ni samo športni dogodek, ampak tudi priložnost za prijetno druženje.

Igor Pahor

GUSTEKOV POHOD

GUSTEKOV POHOD

9. junija smo se tudi letos zbrali pred Domom kulture v Pekrah na tradicionalnem Gustekovem pohodu, ki ga skupaj organizirajo enote Pekre, Limbuš in Studenci. Kljub prijetnemu vremenu je bila udeležba na pohodu zelo slaba, saj se ga je udeležilo le 46 pohodnikov, ki so bili v glavnem samo iz enot organizatorik. Iz drugih enot sta na pohod prišla samo 2 člana iz enote Pobrežje, 2 člana iz enote Rotovž in 1 član iz enote Tabor. Zato pozivam vodstvo OZSČ in predsednike drugih enot, da motivirajo svoje člane za udeležbo na pohodu. Naši člani se namreč kar v velikem številu udeležujejo tudi pohodov, ki jih organizirajo druge enote.

Pa začnimo z našim pohodom. Začel se je s pozdravnim nagovorom predsednikov enot Pekre in Limbuš in s predstavitvijo poteka pohoda. Najprej je bilo na vrsti tekmovanje v metu šolske bombe, streljanju z zračno puško in ruskem kegljanju. Tekmovanja so se udeležili skoraj vsi udeleženci pohoda. Po opravljenem tekmovanju smo se odpravili na pohod, ki je potekal po ustaljeni trasi od Doma kulture do kmetije Potočnik. Tam nas je pričakala gospodinja Marica s toplo malico in slastnimi flancati. Večina udeležencev se je na pohod odpravila peš, nekateri pa so se

do kmetije pripeljali z avtomobili. Po dobri uri in pol druženja na kmetiji Potočnik smo se vrnili na izhodiščno mesto pred Dom kulture v Pekrah.

Druženje smo nadaljevali v šotoru, ki so nam ga velikodušno odstopili pekrski gasilci. Gospod Šilec je razglasil zmagovalce tekmovanja. Podelili smo pokale in priznanja za prvo, drugo in tretje mesto posamezno moškim in ženskam in ekipno moškim. Podelili smo tudi prehodni pokal v kategoriji posamezno moški v kombinaciji za met šolske bombe in streljanje, in prehodni pokal za zmagovalca v ruskem kegljanju v spomin na pokojnega Franca Prevorčiča. Po razglasitvi rezultatov tekmovanja smo nadaljevali z druženjem ob dobri kapljici in hrani, za katero je poskrbel mesar iz Selnice ob Dravi. Tako se je naš pohod počasi končal. Veselimo se ponovnega druženja naslednje leto, ko pričakujemo večje udeležbe predvsem iz drugih enot.

Vsem letošnjim udeležencem pohoda se zahvaljujem za udeležbo in upam, da so se imeli lepo.

Predsednik enote Studenci, Marijan Kovač

AKTIVNOSTI SLIVNIŠKE ENOTE

21. URJENJE IN DRUŽENJE SLIVNIŠKE ENOTE

Po letni volilni konferenci slivniške enote sredi februarja letos se je predsedstvo le-te, pred načrtovanim majskim urjenjem in družabnim srečanjem na področju motokrosa v Radizelu dvakrat sestalo in dogovorilo vse potrebno za zagotovitev ene pomembnejših lastnih aktivnosti. Novo vodstvo AMD Orehova vas nam je, kot vsa predhodna, pustilo odprta vrata. Zagotovilo nam je skrbno urejen zunanji prostor, kakor tudi prostor v brunarici, vključno s kuhinjo. Omenjeno skrbnost je kajpak pripisati hišnikoma AMD-a Jožetu Tomažiču-Pinkiju in Miranu Drogeniku. Takšnega dvojca bi bilo najbrž veselo vsako društvo.

Nedelja, 27. maja, nas je bolj kot običajno obdarila s soncem. Ni naključje, da je večina udeležencev občasno iskala senco v brunarici, kjer je že ob prihodu dišalo po jutranjem obroku, tokrat po mamljivem pasulju. Zadolženi ekipi za pripravo strelišča za serijsko zračno puško in met šolske bombe na cilj sta skrbno in pravočasno opravili naloge. Tudi opozorilne table o urjenju ni bilo mogoče spregledati.

Zabeležili smo 46 udeležencev, od tega 16 članic in 30 članov. Tudi letošnji maj, poln raznovrstnih aktivnosti, je vplival na nekoliko manjši obisk častnih gostov. Obiskali so nas: Jože Škof, ponovno izvoljeni predsednik mariborske častniške organizacije; Aljoša Brdnik, novi predsednik AMD Orehova vas; Janez Šifrar, častni predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica in Jernej Jazbinšek, predsednik SD Franc Lešnik-Vuk, Orehova vas. Slednji je vodil tekmovanje v streljanju s serijsko zračno puško. Tekmovanja so potekala varno, kar je najpomembnejše. Dosežki so se sprotno beležili in tukaj so rezultati ter prejemniki pokalov:

▪ **Serijska zračna puška - člani**

1. I. Pahor, enota Malečnik-Ruperče, 77 krogov
2. B. Gril, enota Slivnica, 59 krogov
3. B. Milenkovič, enota Slivnica, 59 krogov

▪ **Serijska zračna puška - članice**

1. S. Pokrivač, enota Slivnica, 53 krogov

- **Serijska zračna puška – ekipno - mešano**
  1. Ekipa »TA BOLJŠI« (I. Pahor, Z. Hrženjak, H. Jakolič), 177 krogov
  2. Ekipa »1A Slivnica« (J-Žuraj, L. Lederer, D. Sentič), 165 krogov
  3. Ekipa »3B Slivnica« (B. Milenkovič, B. Gril, F. Pokos (zamenjal B. Demšiča), 151 krogov

- **Met šolske bombe na cilj – člani/25 m**
  1. B. Milenkovič, enota Slivnica, 30 tč
  2. S. Habjanič, enota Slivnica, 25 tč
  3. I. Pahor, enota Malečnik-Ruperče, 17 tč

- **Met šolske bombe na cilj – članice/15 m**
  1. M. Ritlop, enota Slivnica, 25 tč
  2. A. Kolar, enota Slivnica, 12 tč
  3. S. Šifrar, ZB zv NOB Hoče- Slivnica 12 tč

Prejemniki pokalov OZSČ MB – enote Slivnica v generalni razvrstitvi:

- Met šolske bombe/cilj: B. Milenkovič – enota Slivnica
- Serijska ZP – posamično: I. Pahor – enota Malečnik-Ruperče
- Serijska ZP – ekipno: »TA BOLJŠI« (I. Pahor, Z. Hrženjak, H. Jakolič)

Po tekmovanju je sledilo kot vselej nepozabno druženje, dolgotletna zalednika enote Ivan in Nada sta poskrbela, da smo se še drugič okreščali. Predsednik Jože Škof je na kratko predstavil aktivnosti, ki še sledijo: šahovski turnir v Malečniku, Gustekov pohod, Dupleški pohod, praznovanje Dneva državnosti po občinah in še mnogo več.

**Bruno Kremavc, stotnik,
predsednik enote OZSČ Maribor-Slivnica**

AKTIVNOSTI SLIVNIŠKE ENOTE v obdobju od maja do 15. avgusta 2018

Načrt dela oz. aktivnosti enote za tekoče leto vsakokrat pripravimo, ocenimo in potrdimo na letnem zboru, ki ga od leta 1998 dalje organiziramo v mesecu februarju, v prostoru OŠ Franca Lešnika-Vuka v Slivnici. Načrt pa je potrebno tudi udejanjiti. To še vedno uspešno izvajamo, kar nam potrjuje tudi krovna mariborska organizacija, na čelu s ponovno izvoljenim predsednikom Jožefom Škofom, upokojenim majorjem.

Pa pogledimo v drugo polovico maja, junij, julij in del avgusta. Po odmevni ponovni zmagi naših triatloncev v postavi Boris Demšič, Branko Milenkovič in Boštjan Gril, ekipe »3 B«, tako v ekipnem kakor v posamičnem tekmovanju (met šolske bombe/ cilj , streljanje s serijsko zračno puško in rusko kegljanje) v soboto, 12. maja v Pekrah, so že teden kasneje sledile aktivnosti, posvečene zgodovinskim pekrskim dogodkom iz leta 1991. 27. spominskega pohoda Pekre 2018, dneva odprtih vrat Vojašnice generala Maistra, 4. nogometnega turnirja ekip Ministrstva za obrambo RS, 72. brigade SV, Mestne občine Maribor in Zveze slovenskih častnikov ter osrednje proslave v Pekrah, se je skupaj udeležilo 14 članov in članic slivniške enote.

22. maja se je na 2. redni seji sestalo predsedstvo enote in dokončno doreklo podrobnosti organizacije in izvedbe najpomembnejše lastne aktivnosti – 21. urjenje in druženje članstva in pristašev enote, ki smo ga v nedeljo, 27. maja uspešno izvedli na področju motokrosa v Radizelu. 46 udeležencev predstavlja lep dokaz za to.

V četrtek, 7. junija se je štiri-članska šahovska ekipa enote Slivnica udeležila tradicionalnega turnirja v šahovskem klubu Malečnik in v močni konkurenci 8-ih moštev zasedla 5. mesto. Na ribiškem tekmovanju v Pesniškem ribniku v soboto, 9. junija, katerega organizator je bilo Društvo vojnih invalidov Maribor, je barve krovne mariborske organizacije zastopal naš član Ivan Auda - »Vanč«. Streljanja z malokalibrsko puško na strelišču v Melju sta se 14. junija dopoldne udeležila dva člana. Odkritju pomnika v spomin na enote teritorialne obrambe in milice v obrambi letališča Ma-

ribor v letu 1991 ter na tajno skladišče orožja TO Maribor na tej lokaciji od septembra 1990, ki sta ga v četrtek, 21. junija organizirali Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Maribor in Občina Hoče-Slivnica, se je udeležilo preko 20 članov enote. Poleg odličnih govornikov Toneta Korošca, predsednika mariborske veteranske organizacije, dr. Marka Soršaka, župana naše občine in Venčeslava Ogrinca, podpredsednika slovenske krovne veteranske organizacije, je za izjemen kulturni nastop potrebno pohvaliti tudi obe vodji in učence OŠ Franc Lešnik-Vuk. Himna iz otroških grl nas je takoj združila v celoto.

Predstavnika enote sta se 23. junija udeležila slovesnosti ob 27. letnici neodvisnosti Slovenije in dnevu državnosti ter v počastitev zavzetja vojaškega skladišča v Zgornji Ložnici, na prostoru ob vhodu v vojaško skladišče. In že smo prispeli do tradicionalnega rekreacijskega pohoda »Duplek 2018«, dolgega okoli 10 km. Podobno kot leto poprej se ga je udeležilo osem članov. Na tekmovanju v streljanju z zračno puško in metom šolske bombe na cilj so se posamezniki slivniške enote dobro izkazali. Slavica Pokrivač se lahko pohvali z doseženim 3. mestom v streljanju z zračno puško. Zvonko Brodnjak in Slavko Habjanič, oba veterana vojne za Slovenijo v obrambi mariborskega letališča, pa sta se v metu bombe na cilj zasedla 3. in 4. mesto. Tradicijo uspehov nadaljujemo tudi na športno-rekreativnem področju.

Kot predsednik enote sem konec junija poskrbel za dva prispevka. Prispevek o 21. urjenju in družabnem srečanju slivniške enote je bil objavljen v Utrinkih, obsežnejši prispevek o 4. nogometnem turnirju v Vojašnici generala Maistra v počastitev pekrskih dogodkov pa na strani Zveze slovenskih častnikov (ZSČ) in v Štajerskem častniku, obenem pa tudi na spletni strani mariborske častniške organizacije.

Še kakšno besedo o ribičiji, mirni in strpni aktivnosti. V soboto, 4. avgusta je naš ribič Ivan Auda-»Vanč« na ribiškem tekmovanju v Ptujju zastopal barve mariborskih veteranov. Povedal je, da mu je šlo bolje kot v Pesniškem ribniku. Kar 13 udeležencev slivniške enote pa se je v soboto, 11. avgusta, udeležilo izleta s spustom

po reki Kolpi. Približno tretjino sedežev avtobusa, ki ga za potrebe kandidatov 18 enot najame krovna mariborska organizacija, pač zasedemo mi. Spodbudno je, se nam pridružujejo tudi mlajši.

In še kratka napovedi odmevnejših dogajanj septembru in oktobru:

- Pohod na Jugovo domačijo, s startom z Recovega travnika, v nedeljo, 23. septembra;

- Udeležba na občinskem tekmovanju v streljanju s serijsko zračno puško, datum še ni določen;
- Srečanje veteranskih in domoljubnih organizacij MB pri IC Pekre, v soboto, 15. septembra;
- Streljanje z avtomatsko puško in pištolo 7,62 mm na vojaškem strelišču Velenik.

Bruno Kremavc,
predsednik

IZLET ČASTNIKOV

IZLET ČASTNIKOV

Člani območnega združenja častnikov Maribor smo se 6. oktobra 2018 odpravili na izlet na prizorišče bojnih aktivnosti na Koroško, ki je zibelka slovenstva.

Zbrali smo se v sončnem vremenu, polni pričakovanj in željni novih spoznanj. Potovali smo po koroški dolini, ob kot olje tekoči reki Dravi ter prispeli do Prevalj in nato do Poljane. Pri spomeniku NOB »Svobodi in miru« nas je sprejel predstavnik borčevske organizacije iz Prevalj, Stane Tržan. Zelo barvito in skoraj živo je pripovedoval, kako se je z bitko na Poljani na evropskih tleh končala druga svetovna vojna. Slovenija je bila med državami, ki so v tej vojni zmagale. Pravijo, da je Poljana polje mrtvecev, saj so po končani vojni vse žrtve z orožjem vred zakopali na poljanskih njivah.

Še danes se tam vsako leto zberejo borci NOB in njihovi potomci. V spomin padlim je tukaj postavljen tudi spomenik. Na Poljani najdemo tudi druge znamenitosti kot sta Štoparjev most in Volinjak.

S potjo smo nadaljevali do mejnega prehoda Holmec, ki je bil leta 1991 med slovensko osamosvojitveno vojno prizorišče večjega spopada, v katerem sta življenje izgubila dva slovenska policista.

O teh dogodkih nam je, še danes vidno vznemirjen, pripovedoval tamkajšnji domačin Ivan Vušnik. Na Holmcu smo se malce okrepčali in v gostišču ob meji spili slastno kavico.

Ko smo prestopili na drugo stran meje, smo začutili vpliv Sredozemlja in zadihali čist zrak, saj megle tam skoraj ne poznajo. Pripeljali smo se do Železne Kaple/ Eisenkappel. To je lep kraj, z bogato zgodovino in kulturo. Po enournem prostem ogledu kraja smo v pogovoru na ulici ugotovili, da imamo Slovenci zmotno mnenje, da se pri naših sosedih cedita med in mleko. Za zaslužek, še zlasti kmečki, je na obeh straneh meje potrebno veliko dela in truda, so dejali.

Po serpentinasti cesti navkreber smo potovanje nadaljevali do Jezerskega in nato navzdol proti domu. Ko smo dospeli na slovensko stran, smo se ustavili v gostišču na pozno popoldanskem kosilu. Ob prijetnem druženju in klepetu je čas prehitro minil in morali smo oditi, saj nas je čakala še dolga pot do doma.

Z željo, da se ponovno srečamo in obiščemo še kakšno spominsko obeležje iz naše borbene preteklosti, smo se v Mariboru poslovili.

Majda Bobanec

20. SPUST PO KOLPI

SPOŠTOVANI UDELEŽENCI TRADICIONALNEGA ŽE 20. SPUSTA PO KOLPI IN 4. MEDNARODNEGA SPUSTA KOLPA - KUPA

Uspešno smo izpeljali še en spust po delu reke Kolpe. Vesel sem, da se je našega jubilejnega spusta udeležilo tako veliko število udeležencev iz številnih častniških organizacij iz Slovenije in Hrvaške, pa tudi prijateljev iz RF in ZDA.

Dejstvo, da imamo v Beli krajini idealne naravne danosti in najtoplejšo reko Kolpo, je kar vabilo, da smo od leta 1999 vsako leto izpeljali spust po delu te čudovite reke. Današnji dvajseti spust pa dokazuje, da so postali tradicionalni in tudi osrednji dogodek v programu aktivnosti belokranjskih častnikov. Trije so bili zaradi vremenskih razmer oziroma nizkega vodostaja izvedeni na reki Lahinji, vsi drugi pa na mejni reki Kolpi. Prvih nekaj spustov je bilo s kanuji, vsi naslednji pa z večjimi rafti, pretežno z vojaškimi čolni. Dobri odnosi in razvito sodelovanje OZSČ BK s pripadniki enot vojašnice Franca Uršiča iz Novega mesta so omogočili so-

delovanje tudi pri teh aktivnostih, saj nam je Slovenska vojska z izposojajo čolnov in ustrezno logistiko pomagala da smo lahko izvedli vse te aktivnosti. Spusti so postajali vedno bolj množični ob udeležbi eminentnih gostov iz domovine in tujine. Ker veliko udeležencev pride na sam dogodek in ne grejo po Kolpi, zanje organiziramo ogled naravnih znamenitosti Bele krajine in bližnje Hrvaške.

Reka Kolpa je mejna reka, a hkrati reka ki združuje, zato se lahko pohvalimo tudi z dolgoletnim plodnim sodelovanjem s častniki z druge strani mejne reke Kolpe – iz Hrvaške. Skladno s tem že veliko let na spust po Kolpi vabimo tudi hrvaške častnike. Samo vprašanje časa je bilo, kdaj bo spust, ki se izvaja prav po državni meji, prerasel v mednarodnega. Tako smo letos že četrty izvedli spust skupaj s hrvaškimi častniki iz Hrvatskog časničkog zbora

KŽ, z začetkom v eni državi in zaključkom pa v drugi.

Zadnja leta pa je ta dogodek prerasel tudi v krovnih dogodek Zveze slovenskih častnikov. Naš spust je z leti zrasel v kar spoštljiv projekt, ki zahteva obsežne priprave z organizacijskega, logističnega in tehničnega vidika. Odkar pa je spust mednarodni, so priprave še zahtevnejše. Pri tem moramo poudariti tudi dobro sodelovanje z mejnima policijama RS in RH ter SV.

Za vse udeležence pomeni spust prijetno druženje in rekreacijo. Vsekakor pa ima še močno vojaško-strokovno dimenzijo, saj v sodelovanju s Slovensko vojsko želimo udeležence usposobiti za pravilno uporabo osebne zaščitne opreme, pripravo plovil in njihovo uporabo ter varno obvladovanje reke, zlasti jezov, ki jih

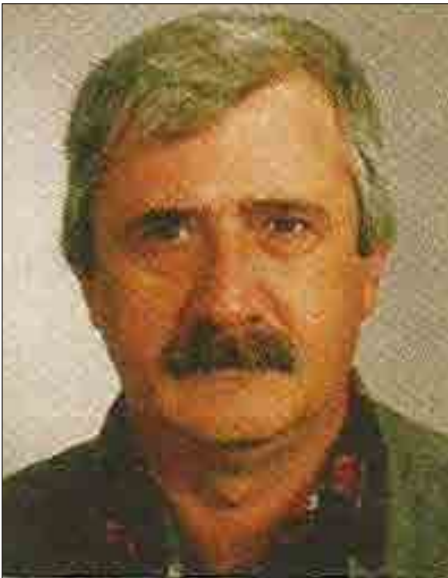
je na Kolpi v različnem kakovostnem stanju kar nekaj, ob tem pa izpostaviti potrebo po ekološkem varovanju te naše lepote. Zaradi temeljitih priprav in ustrezne discipline vsa leta na spustu ni bilo nobene nesreče, če odštejemo zdrse na slapovih, povezanih s »prisilnim« kopanjem in vodne bitke. Dejstvo, da se vas veliko udeležencev ponovno vrača vsako leto, da ste z doživetji zadovoljni ne glede na vremenske razmere, nam daje upanje, da bomo še dolgo lahko častnikom in prijateljem ponosno odkrivali ta zanimivi košček domovine ob naši lepi reki Kolpi.

Vsem, ki ste nam teh dvajset let stali ob strani in nam pomagali, se belokranjski častniki najlepše zahvaljujemo.

Anton Krašovec
Metlika, 11. 8. 2018

STOTNIK MIŠO FRAJZMAN

ZLATA PLAKETA ZSČ

Stotnik Mišo Frajzman je aktivni udeleželec vojne za Slovenijo 1991 in dolgoletni član ZSČ. V OZSČ Maribor opravlja in je opravljal različne funkcije, saj je že četrto mandatno obdobje član predsedstva in predsednik Enote Rotovž 1, ki je ena najštevilčnejših enot združenih v OZSČ Maribor. Njegov prispevek je zlasti velik pri vseh oblikah strokovnega usposabljanja članstva, na družabnem področju in logistiki. Je predsednik inventurne komisije in odgovoren za materialno tehnična sredstva v lasti OZSČ Maribor. Kot prvoimenovani praporščak se že vseskozi od leta 1998 zelo ponosno in redno s praporom udeležuje prireditev, komemoracij, slovesnosti ob smrti naših članov tako na državnem kot lokalnem nivoju. Njegov odnos do simbola prapora našega zdru-

ženja je izjemno spoštljiv. Koordinacija veteranskih organizacij Maribora in MOM ga je imenovala za vodjo praporščakov teh društev in to funkcijo opravlja nadvse strokovno ter v skladu s pravili vodi praporščake. Bil je eden glavnih nosilcev pri organizaciji in izvedbi državnega prvenstva v vojaških znanjih in veščinah »DOT - Maribor« v obdobju 1998–2007, ko se je to tekmovanje odvijalo v organizaciji OZSČ Maribor. V veliko pomoč je tako predsedniku kot sekretarju pri organiziranju in izvedbi raznih oblik usposabljanja članstva (streljanja, pohodi, itd).

Priznanje je prejel na Letni volilni programski konferenci Zveze slovenskih častnikov, 23.3.2018 v lgu pri Ljubljani. ČESTITAMO!

STRELCI

NAŠI STRELCI ZMAGUJEJO

Kot pomembna dejavnost v ZSČ Maribora je tudi v letošnjem letu potekala uspešna strelska dejavnost z različnim vrstami orožja. Strelska udejstvovanja OZSČ Maribora so bila v letošnjem letu številna ter na različnih krajih in nivojih. Streljanje postaja stalnica v večini dejavnosti naše OZSČ Maribor. Na našem nivoju smo organizirali več usposabljanj in tekmovanj, nekaj tudi v sodelovanju z enotami Slovenske vojske. Naštejmo nekaj aktivnosti:

- Pohodi kjer se praviloma strelja z zračno puško.
- Streljanje z MK puško v Melju, na katerega so vabljeni vsi člani ZSČ in ZVVS Maribor. Najprej izvedemo usposabljanje v lastni organizaciji in nato tekmovanje. Tega nivoja se po pravilu ne udeležujejo najboljši strelci.
- Usposabljanje in tekmovanje s puško M-48. Tekmovanje je potekalo v Mačkovcih na Goričkem. V prvem kolu je zmagala

naša ekipa v konkurenci ekip iz vzhodno štajerske pokrajine. Rezultat je v prilogi. Tekmovalo je 8 naših ekip, kar je največ do sedaj.

- Usposabljanje in streljanje z vojaško puško M-70 smo izvedli na Veleniku v organizaciji 670.log. baze. Poudarek je bil na usposabljanju in evidentiranju usposobljenih članov.
- Vrhunec strelske sezone predstavlja državno prvenstvo v streljanju z pištolo v Trbovljah ob 50. obletnici Teritorialne obrambe. Z odlično organizacijo ga je izpeljal OO ZSČ Trbovlje na Agnes Ojstro, na novo urejenem strelišču.

Predsednik ZSČ Slovenije je organizatorje pohvalil in podelil medalje in pokale najboljšim strelcem in ekipam v Sloveniji. Tekmovanja se je skupaj udeležilo 197 tekmovalcev in 57 najboljših ekip iz Slovenije. Mi smo bili na tekmovanja prisotni z dvema

ekipama. Naša prva ekipa je zmagala v ekipni konkurenci že četrtič zaporedoma. Posamezno je dosegel najboljši rezultat med vsemi tekmovalci naš Darijan Gomivnik, ki je od možnih 400 zadel 388 krogov in prepričljivo osvojil prvo mesto. Tretje mesto je dosegel Branko Kos, Darko Voglar pa se je uvrstil na

8. mesto. Ta naša ekipa je bila v vse pogledih res zmagovalna. Dobro se je odrezala tudi druga ekipa, saj je dosegla 11. mesto.

**Trener, vodja ekip in tekmovalci:
Milorad Popovič**

POHOD PO OBČINI DUPELEK

ŽE 12. POHOD V DUPELEKU

Tako kot vsako leto smo tudi letos skupaj s TD Duplek organizirali tradicionalno srečanje in pohod po občini Duplek v okvirju prireditve ob prazniku občine Duplek in državnem prazniku – dnevu državnosti republike Slovenije.

OZSČ Maribor ima v svojem letnem programu dela namreč opredeljeno kot eno izmed težiščnih nalog tudi ohranjanje spomina na uporništvu na slovenskem in sodelovanje z drugimi društvi in organizacijami v lokalnem okolju.

Pohodniki-člani TD Duplek, častniki in podčastniki iz OZSČ Maribor ter ostali člani iz , Frama, Rač, Hoč, Slivnice, Starš, Peker, Malečnika, Limbuša, Miklavža smo se zbrali pri objektu bivšega moto kluba v Zgornjem Dupleku.

Zbralo se nas je preko 110 in bili smo izredno veseli, saj se je obetal lep sončen dan. V se udeležence je že čakalo okrepčilo in razdeljene so bile spominske majice nato se je začel uradni del. V odsotnosti predsednika TD Duplek nas je najprej pozdravil podpredsednik TD Duplek g. Vinko Fridau, zaželel nam je prijetno druženje v občini Duplek, sledil je kratek nagovor župana občine Duplek g. Mitje Horvata, dejal je kako pomembna so povezovanja društev v občini in da bodo te in take aktivnosti tudi v bodoče podpirali, zaželel nam je prijeten pohod in prijetno druženje ter poudaril pomen današnjega praznika občine Duplek in naše države.

Dobrodošlico pohodnikom je izrekel tudi predsednik OZSČ Maribor g. Jože Škof ter v svojem govoru poudari, da je vesel ob tako velikem številu udeležencev pohoda in ponosen da nam uspeva ohranjati tradicijo pohoda po občini Duplek.

Ideja in pobuda o sodelovanju častnikov in podčastnikov OZSČ Maribor in TD Duplek je nastala leta 2006 na LPK OZSČ-enota Duplek, katere se je kot naš član udeležil tudi takratni župan g. Janez Ribič. Letos torej beležimo že 12. obletnico našega sodelovanja in praznovanja državnega praznika 25. junija in občinskega praznika občine Duplek.

Dejal je da letos praznujemo že 27. letnico samostojnosti RS »dan državnosti«, ko je Slovenija postala suverena država na vsem svojem ozemlju in ko smo Slovenci dobili svojo državo, kar je bilo veličastno dejanje majhnega naroda, ki se je vrisal na zemljevid evropskih držav. To je trenutek ko se spominjamo prehojene poti, je pa tudi trenutek ko se lahko vprašamo ali je danes to tisto za kar smo se borili in ali so želje, da postanemo druga »Švica« bile le sanje.

Leta 1991 smo bili enotni, stopili smo skupaj. Kaj pa danes? Vse preveč j delitev na naše in vaše, medsebojna trenja in podtikanja, ki uničuje in hromi naša prizadevanja za blaginjo in gospodarski razvoj in državotvornost. Leta 1991 smo zmagali, ker smo vedeli kaj hočemo in kaj zmoremo, ker smo ljubili svojo dom, družino in domovino.

Ob koncu nagovora nam je zaželel prijeten in lep današnji dan, da bi se danes imeli lepo in prijetno, ter bi skozi naše druženje dokazali, da je prijateljstvo, sožitje in razumevanje med nami prava pot, ter zaželel nam vsem prijetno praznovanje dneva državnosti in občinskega praznika občine Duplek.

Po uvodnih pozdravnih nagovorih smo se udeleženci pohoda odpravili na pot skozi Žitečko vas, preko hriba Kamenščak, skozi Metavo proti Zimici z vmesnim postankom na katerem smo se okrepčali.

Trasa pohoda nas je vodila po slikoviti in priljubljeni poti skozi krajinski park Kamenščak.

Krajinski park, je gozdnati del Slovenskih goric, osamel kamnit otok plitvega krasa z vrtačami in kraškimi izviri, kar je neobičajen pojav za ta del Slovenije. Park ima izjemen pomen pri ohranjanju povezanosti vodnega in gozdnatega ekosistema. Tu je najvišja točka na tem področju, prekrasen pogled na Maribor, Dravsko dolino z okolico ter Pohorje. Nadaljevali smo pot proti Zimici in nato proti moto klubu, kjer smo imeli vse pripravljeno za tekmovanje in srečanje za vse pohodnike.

Po zaužitju dobrot kuharske ekipe je sledilo tekmovanje. Izvedli smo streljanje z zračni puško in metanje ročne bombe, tako v moški in ženski konkurenci. Rezultate imamo hranjene v uredništvu – niso pomembni važno je sodelovanje.

Sproščeno in prijetno druženje se je nadaljevalo tudi po tekmovanju, z željo po druženju tudi v naslednjem letu.

Ob koncu zapisa bi se zahvalil vsem, ki so bili vključeni in izvedbo pohoda in s tem omogočili, da je pohod odlično uspel.

**Željko Barbarič
Predsednik OZSČ Enota Duplek**

PRIPRAVA EKIP ZŠC NA BOŽIČNO-NOVOLETNI TURNIR V MALEM NOGOMETU v Vojašnici Petra Petriča v Kranju in nastop na turnirju

Bolj kot se približuje svetovno prvenstvo v nogometu v Rusiji prihodnje leto, več je o nogometu napisanega. Kot dolgoletni selektor ekipe ZŠC bom nekaj dodal tudi jaz.

Že na letošnjem tradicionalnem majskem turnirju v Vojašnici generala Maistra v Mariboru, posvečenemu zgodovinskim pekrskim dogodkom, smo se z vodstvom, že drugič zapovrstjo zmagovite ekipe Mestne občine Maribor (MOM) dogovorili, da se pred največjim turnirjem v malem nogometu, ki ga vsako leto v začetku decembra v Vojašnici Petra Petriča v Kranju organizira MO RS, v novembru ponovno srečamo na prijateljski trening tekmi. Lokacija je že znana - telovadnica Gasilske brigade Maribor.

Čas je neusmiljeno tekel, približeval se je konec novembra, jaz pa sem še vedno sestavljal ekipo. Poiskati sem moral novega vratarja. Zadnji dan pred trening tekmo je brez pravega pojasnila za vselej podal svojo odpoved dolgoletni standardni igralec, Andrej Čeh. Da te kap! Ob dogovorjeni 18. uri se je v ponedeljek, 27. novembra na zbornem mestu le zbrala ekipa ZŠC. Mariborčani, na čelu z neutrudnim vodjem ekipe Miodragom Muratovičem, so nas že težko čakali. »Dragi prijatelji, po tekmi ste vabljeni med nas, v Pekre«, je bil kratek Miodrag. Povabilo smo z veseljem sprejeli. Ekipi, MOM v značilni rdeči barvi, ZŠC pa tokrat v rezervni, modri, sta športno izmenjali pozdrav in na pobudo njihovega vratarja Aleša Partliča z minuto molka počastili spomin na v aprilu preminulega prijatelja in soigralca ekipe ZŠC Borisa Herička.

Postavo MOM so sestavljali: Aleš Partlič, Franjo Švajger, Stjepan Oreški, Dejan Dušej, Branko Kump in Bojan Fifer, njihov selektor je Miodrag Muratović. Za postavo ZŠC so zaigrali: Zlatko Krajnc, kot kapetan, Zdenko Cehnar, Robert Vesenjaj, Boštjan Sakelšek, Esad Pirc in Danilo Štangler. Naloga sodnika je pripadla meni. Naj predhodno omenim lanskoletni trening tekmi na isti lokaciji, prvo smo izgubili s 5 : 1, v drugi pa smo z zmago 1 : 3 nekoliko izenačili razmerje moči. Pošteno je, da povem, da je ekipa MOM na letošnji tekmi nastopila v nekoliko okrnjeni sestavi. Temu primeren je bil tudi nekoliko rokometni rezultat 5 : 12. (3 : 6). Res pa je, da se je naveza Cehnar, Vesenjaj, Pirc in Sakelšek, ob razpoložnem vratarju Krajncu, ki se je hrabro vključeval v skupne akcije, v drugem polčasu dobesedno razigrala. Po 45 minutah tekme se v športnih dvbojih prav nihče ni poškodoval. »Vidimo se v Pekrah, pri Jelki«, je še enkrat zadonelo v slačilnici.

V neposredni bližini tamkajšnjega kulturnega doma smo parkirali jeklene konjičke. Vodja mariborske ekipe nas je sprejel in popejnal v gostišče, v posebno sobo, seveda. Pogostili so nas z jedačo in pijačo kot grške bogove. Prijateljskim izmenjavam zahvalnih besed ni bilo konca. Tudi o uspehih NK Maribora smo spregovorili in zaželeli vijoličastim uspešno predstavo proti Sevilji v zadnji tekmi Lige prvakov. V en glas je zadonelo :«Maribor!» Čudovit večer je popestril še prihod župana MOM, dr. Andreja Fištravca, ki ni mogel brez pohval o sodelovanju z ZŠC in OZŠC Maribor, se ve, tudi na nogometnem področju. Kot vodja ekipe ZŠC sem se za sodelovanje s prijatelji ekipe MOM in za pogostitev zahvalil tudi županu in dal besedo, da bomo tudi mi kot ekipa prihodnje leto poskrbeli za povratno srečanje in druženje.

Minilo je nekaj dni za sproščanje in za nas tradicionalna nogometno obarvana sobota, 2. decembra, nas je pričakovala v Vojašnici Petra Petriča v Kranju. Ponovno smo bili deležni podpore SV, konkretno 72. brigade iz Maribora. Tudi vremenske razmere so bile ugodne. Po običaju smo Štajerci prvi prispeli v tamkajšnjo vojašnico. Do uradnega začetka se je zbralo 8 moštev, stalnih udeležencev turnirja. Manjkali sta le ekipi MO Maribor in županov Slovenije. Sledil je postroj ekip v telovadnici vojašnice, pozdrav predstavnikov organizatorja turnirja - Direktorata za obrambne zadeve MO RS, poklon z minuto molka našemu, v aprilu letos preminulemu soigralcu, prijatelju in večkratnemu udeležencu turnirja v kranjski vojašnici, Borisu Heričku, seznanitev s pravili igre in kajpak fotografiranje. Ob 09:10 uri nas je čakala prva tekma ali, drugače povedano, večni derbi z elitno ekipo MO RS-a. Še dolgo ne bomo pozabili, kako so nas na prvem turnirju pred leti naklestili z izidom 10 : 2. Pravi selektorski lisjak, sicer tudi igralec Gerd Müllerjevega kova, major Alen Tkavc, nas je čakal v zasedi. Ekipa ZŠC je nastopila v postavi: 1. Andrej Auda, 6. Zdenko Cehnar, 7. Robert Vesenjaj, 16. Esad Pirc, 9. Boštjan Sakelšek, 2. Jože Arko, 4. Zlatko Krajnc, kapetan in 3. Danilo Štangler.

Ekipa MO RS-a nam je prepustila uvodno iniciativo, najbrž zaradi lanskoletnega ugodnega rezultata, ko smo zmagali po izvajanju kazenskih strellov. A glej ga zlomka, tekla je šele tretja minuta tekme, ko smo za hipec zamudili z blokado njihovega desnokrilnega igralca, ko je močan in natančen nizek udarec v nasprotno vratnico zatresel mrežo in na semaforju je pisalo 1 : 0. Trenutni

šok, kakopak, a zmozel sem spodbuditi soigralce: »Fantje igraymo!« In obrestovalo se je, saj je še v isti minuti Zdenko Cehnar po samostojnem prodoru in strelom pod prečko izenačil izid na 1 : 1. Po petih minutah igre je bil rezultat že 2 : 2. V nadaljevanju se je razigral naš osrednji napadalec Boštjan Sakelšek, ki ga je z izkušnenimi podajami oskrboval Esad Pirc. V enajsti minuti smo vodili z 2 : 4, »hat trick« je uspel prav Boštjanu Sakelšku. In kot po navadi, ob malo ugodnejšem vodstvu smo spet popustili. Sledil je ponoven udarec MO RS-a. Dve minuti pred koncem je bilo 3 : 4. Zadnja minuta se je vlekla kot večnost, a vendar smo dosegli zmago. Za ekipo MO RS-a sta zadela Mahmutovič dvakrat in Geršak enkrat. S tremi točkami v žepu pa ni kar tako, smo se hrabрили.

Približno čez dve uri smo ponovno nastopili. Nasproti nam je stala ekipa MO Celje, ki je v prvi tekmi gladko premagala ekipo zdravnikov. O tej tekmi mi je težko pisati. Kot ekipa smo v slabih treh minutah počili po šivih. Nezbranost obrambnih igralcev je botrovala kar trem zadetkom že v uvodnih minutah tekme. Tudi zamenjave ter poskus igre z vratarjem niso obrodili uspeha. Spomnil sem se na težke trenutke, ko je Nemčija leta 2014 na svetovnem prvenstvu sesula Brazilijo z izjemno veliko razliko, mislim, da je bilo 7 : 1. Nam, žal, tokrat ni uspelo doseči niti tolažilnega gola, izgubili smo s številko palčkov, 7 : 0. Je že tako, ko pade morala, drugi slavijo. A smo hitro preboleli krizo in je nismo več omenjali. Usmerili smo se na tretjo tekmo turnirja, proti ekipi zdravnikov, in skovali načrt.

Kljub začetni pobudi na igrišču, smo že v tretji minuti prejeli prvi gol. V peti minuti pa nas je Zdenko Cehnar ponovno vrnil v igro. Tekma je bila enakovredna in v tem ritmu smo nadaljevali. Po

desetih minutah je po seriji dvojnih podaj Esadu Pircu iz bližine uspelo ukaniti nasprotnega vratarja. »Imamo jih«, sem kipel od navdušenja in upal, da nam bo uspelo v finalu igrati za 3. mesto. In spet je v izdihljajih tekme počilo, žal na naši strani. V obetavnem napadu, ko bi lahko povišali izid na 1 : 3, smo izgubili žogo, njihov desnokrilni igralec pa je z močnim in natančnim strelom premagal našega vratarja, ki mu tudi pri rezultatu s Celjani nismo imeli kaj očitati, celo nasprotno, ubranil je kar nekaj »nemogočih« strelav. Skratka, neodločen rezultat z zdravniki nas je umestil v boj za 5. mesto. V sicer enakovredni tekmi z MO Kranj smo potegnili »ta kratko«. Z golom Roberta Vesenjaka smo sicer povedli že v prvi minuti, a sreča nam tokrat ni bila naklonjena. Trikrat zadeti okvir vrat je enako kakor v matematiki le 3 krat 0. Turnir smo končali na 6. mestu, za nami sta se uvrstili ekipi MO RS in Logistične brigade SV.

Kot selektor lahko povzamem, da so fantje iz ekipe, ki jo včasih poimenujem »vijolični dream team«, v glavnem dali od sebe vse, kar so zmogli, saj so tudi po letih v povprečju malo starejši (glej fotko ekipe). Zavedal sem se, da bo lanskoletno 2. mesto težko ubraniti. Vsekakor pa kaže spoštovati znameniti rek Pierra de Coubertina: »Važno je sodelovati, ne zmagati«. In za konec, prav nihče od igralcev se ni poškodoval, kar si je vselej lahko samo želim. Čestitke organizatorju turnirja, zmagovalcem in vsem ostalim, s katerimi smo delili čudovit nogometni dan. Zahvala je namenjena tudi poveljstvu 72. brigade SV in šoferju Mitji Grumu, ki nas je varno prevažal po poteh naše lepe dežele. Za koga? Za Slovenijo!!! Je pa treba delat!

Zapisal: 7. 12. 2017
Bruno Kremavc, stotnik, selektor ekipe ZSČ

AKTIVNOSTI ZA LETO 2019

PREGLED NAJPOMEMBNEJŠIH AKTIVNOSTI ZA LETO 2019

Zap.št.	Aktivnost	Datum
1.	Proslava "Osankarica 2019"	6. 1. 2019
2.	Vojaško strokovno predavanje	22. 2. ali 12. 4. in 8. 11. 2019
3.	Streljanje z MK puško in Pi 7,65 mm strelišče Melje	20. 4. 2019
4.	Šarhov pohod	20. 4. 2019
5.	Proslava in pohod »Boč«	27. 4. 2019
6.	Triatlon Pekre	11. 5. 2019
7.	- spominski pohod Pekre - nogometna tekma - proslava	18. 5. 2019
8.	Šahovski turnir Malečnik	6. 6. 2019

9.	Srečanje prijateljskih častniških organizacij "Gustekov pohod"	1. 6. 2019
10.	Obeležitev in pohod ob dnevu državnosti "Duplek 2019"	25. 6. 2019
11.	Spust po reki Kolpi	3. 8. 2019
12.	Srečanje veteranskih organizacij Maribora	13. 9. ali 20. 9. 2019
13.	Strokovna ekskurzija	5. 10. 2019
14.	Regijsko usposabljanje v streljanju z AP in PI 7,62 mm Velenik	12. 10. 2019
15.	Pohod "Soška fronta 2018"	7. 12. 2019
16.	Ogled vojaške vaje	Po programu SV
17.	Udeležba članstva na proslavah, komemoracijah (brez vabil) v lokalnih skupnostih	Skozi vso leto

Morebitne spremembe bodo objavljene na naši spletni strani: www.ozsc.maribor.si

UTRINKI IZ NAŠIH AKTIVNOSTI

UTRINKI IZ NAŠIH AKTIVNOSTI

